

we dansen op
rode schoentjes
in het bos
van legendes
en verhalen
we halen uit
naar buiten
en verwarmen ons
binnen aan elkaar
het gevaar is niet
daar
maar
waar wij verdwalen
in onszelf
het gewelf
van mijn donkere
kerker vol spinnen
en monsters
stort steen voor
steen ineen
nooit gedacht dat
mijn eigen licht
met sterrenkracht
de boel zou breken
nu bekeken
was ik
een Doornroosje rups
in een versteende cocon
ooit begon alles
onbevangen
vanuit verlangen naar leven
liefde geven
en ontvangen
na een eeuw sluimeren in pijn
mijzelf wakker gekust
kan ik nu alleen nog
liefde zijn

Mijn week in 100 woorden - Week41-2021
Eef Lanoye